

احادیث منتخب پیامبر اکرم (ص)

لا تُصَيِّعُوا صَلَاتِكُمْ، فَإِنَّ مَنْ صَيَّعَ صَلَاتَهُ، حُشِرَ مَعَ قَارُونَ وَ هَامَانَ...

1- قال رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ سَلَّمَ) :

لا تُصَيِّعُوا صَلَاتِكُمْ، فَإِنَّ مَنْ صَيَّعَ صَلَاتَهُ، حُشِرَ مَعَ قَارُونَ وَ هَامَانَ، وَ كَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ أَنْ يُدْخِلَهُ النَّارَ مَعَ الْمُنَافِقِينَ. ([1])

پیامبر مکرم اسلام (صلی الله علیه و آله) فرمود: نماز را سبک و ناچیز مشمارید، هر کس نسبت به نمازش بی اعتنا باشد و آنرا سبک و ضایع گرداند همنشین قارون و هامان خواهد گشت و حق خداوند است که او را همراه منافقین در آتش داخل نماید.

2- قَالَ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ): مَنْ مَشَى إِلَى مَسْجِدٍ مِنْ مَسَاجِدِ اللَّهِ، فَلَهُ يَكُلُ خُطْوَةً خَطَاها حَتَّى يَرْجِعَ إِلَى مَنْزِلِهِ، عَشْرُ حَسَنَاتٍ، وَ مَحَى عَنْهُ عَشْرُ سَيِّئَاتٍ، وَ رَفَعَ لَهُ عَشْرَ دَرَجَاتٍ. ([2])

فرمود: هر کس قدمی به سوی یکی از مساجد خداوند بردارد، برای هر قدم ثواب ده حسنه می باشد تا برگردد به منزل خود، و ده خطا از لغزش هایش پاک می شود، همچنین در پیشگاه خداوند ده درجه ترفیع می یابد.

3- بَيْنَمَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ) جَا لَيْسَ فِي الْمَسْجِدِ، إِذْ دَخَلَ رَجُلٌ فَقَامَ يَصَلِّي، فَلَمْ يَتِمَّ رُكُوعَهُ وَ لَا سُجُودَهُ، فَقَالَ: تَقَرَّ كُنْفَرُ الْغُرَابِ، لَيْنَ مَاتَ هَذَا وَ هَكَذَا صَلَوَتُهُ لِيَمُوتَنَّ عَلَى غَيْرِ دِينِي. ([3])

رسول خدا (صلی الله علیه و آله) در مسجد نشسته بود که شخصی وارد شد و مشغول خواندن نماز شد و رکوع و سجودش را کامل انجام نمی داد و عجله و شتاب می کرد.

حضرت فرمود: کار این شخص همانند کلاغی است که منقار بر زمین می زند، اگر با این حالت از دنیا برود بر دین من نمرده است.

4- قَالَ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ) لِعَلِيِّ (عَلَيْهِ السَّلَامُ): أَنَا رَسُولُ اللَّهِ الْمُبَلِّغُ عَنْهُ، وَ أَنْتَ وَجْهُ اللَّهِ وَ الْمُؤْتَمَّرُ بِهِ، فَلَا تَنْظِرَ لِي إِلَّا أَنْتَ، وَ لَا يَمِثْلَ لَكَ إِلَّا أَنَا. ([4])

رسول خدا (صلی الله علیه و آله) به امام علی (علیه السلام) فرمود: من رسول خدا هستم، که از طرف او تبلیغ و هدایت می نمایم؛ و تو وجه الله می باشی، که امام و مقتدای (بندگان خدا) خواهی بود، پس نظیری برای من وجود ندارد مگر تو؛ و همانند تو نیست مگر من.

5- قَالَ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ): يَا أَبَا ذَرٍّ، أَلَدُنِّيَا سِجْنُ الْمُؤْمِنِ وَ جَنَّةُ الْكَافِرِ، وَ مَا أَصْبَحَ فِيهَا مُؤْمِنٌ إِلَّا وَ هُوَ حَزِينٌ، وَ كَيْفَ لَا يَحْزُنُ الْمُؤْمِنُ وَ قَدْ أَوْعَدَهُ اللَّهُ أَنَّهُ وَارِدٌ جَهَنَّمَ. ([5])

فرمود: ای ابوذر، دنیا زندان مؤمن و بهشت کافران است، مؤمن همیشه محزون و غمگین می باشد، چرا چنین نباشد و حال آن که خداوند به او - در مقابل گناهان و خطاهایش - وعده مجازات و دخول جهنم را داده است.

6- وَ قَالَ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ): يَا عَلِيُّ! إِفْتَحْ طَعَامَكَ بِالْمِلْحِ، فَإِنَّ فِيهِ شِفَاءً مِنْ سَبْعِينَ دَاءً، مِنْهَا: الْجُنُونُ وَ الْجُدَامُ وَ الْبَرَصُ وَ وَجَعُ الْحَلْقِ وَ الْأَضْرَاسُ وَ وَجَعُ الْبَطْنِ. ([6])

رسول خدا (صلی الله علیه و آله) به امام علی (علیه السلام) فرمود: غذای خود را با (تناول نمودن کمی) نمک شوع نما، همانا که در آن درمان و شفاء هفتاد نوع بلا و آفت خواهد بود، که دیوانگی، پیسی، جذام، درد و ناراحتی های حلق، دندان ها؛ و شکم و معده از آنها می باشد.

7- قَالَ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ): شَرُّ النَّاسِ مَنْ بَاعَ آخِرَتَهُ بِدُنْيَا، وَ شَرٌّ مِنْ ذَلِكَ مَنْ بَاعَ آخِرَتَهُ بِدُنْيَا غَيْرِهِ. ([7])

فرمود: بدترین افراد کسی است که آخرت خود را به دنیایش بفروشد و بدتر از او آن کسی خواهد بود که آخرت خود را برای دنیای دیگری بفروشد.

8- قَالَ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ): ثَلَاثَةٌ أَخَافُهُنَّ عَلَى أُمَّتِي: الْأَضْلَالَةُ بَعْدَ الْمَعْرِقَةِ، وَ مُضِلَّاتُ الْفِتَنِ، وَ شَهْوَةُ الْبَطْنِ وَ الْفَرَجِ. ([8])

فرمود: در سه چیز برای امت خود احساس خطر می کنم:

گمراهی، بعد از آن که هدایت و معرفت پیدا کرده باشند.

گمراهی ها و لغزش های که وجود آمده از فتنه ها.

مشتبهات شکم، و آرزوهای نفسانی و شهوت پرستی.

9- قَالَ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ): ثَلَاثَةٌ مِنَ الذُّنُوبِ تَعْجَلُ عُقُوبَتُهَا وَ لَا تُؤَخَّرُ إِلَى الْآخِرَةِ: عُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ، وَ الْبَغْيُ عَلَى النَّاسِ، وَ كُفْرُ الْأَحْسَانِ. ([9])

فرمود: عقاب و مجازات سه دسته از گناهان زودرس می باشد و به قیامت کشانده نمی شود: ایجاد ناراحتی برای پدر و مادر، ظلم در حق مردم، ناسپاسی در مقابل کارهای نیک دیگران.

10- قَالَ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ): إِنَّ أَعْزَرَ النَّاسِ مَنْ عَجَزَ عَنِ الدَّعَاءِ، وَ إِنَّ أَبْخَلَ النَّاسِ مَنْ بَخَلَ بِالسَّلَامِ. ([10])

فرمود: عاجز و ناتوان ترین افراد کسی است که از دعا و مناجات با خداوند ناتوان و محروم باشد، و بخیل ترین اشخاص کسی

خواهد بود که از سلام کردن خودداری نماید.

11- قال (صلى الله عليه وآله): إِذَا تَلَّاقَيْتُمْ قَتْلَاقُوا يَتَسَلِّمُ وَالتَّصَافُحُ، وَإِذَا تَفَرَّقْتُمْ فَتَفَرَّقُوا يَلِاسْتِغْفَارًا. ([11])

فرمود: هنگام بر خورد و ملاقات با یکدیگر سلام و مصافحه نمائید و موقع جدا شدن برای همدیگر طلب آمرزش کنید.

12- قال (صلى الله عليه وآله): بَكْرُوا بِالصَّدَقَةِ، فَإِنَّ الْبَلَاءَ لَا يَخْطَأُهَا. ([12])

فرمود: صبحگاهان حرکت و کار خود را با دادن صدقه شروع نمائید چون که بلاها و آفت ها را بر طرف می گرداند.

13- قال (صلى الله عليه وآله): يُؤْتَى الرَّجُلُ فِي قَبْرِهِ بِالْعَذَابِ، فَإِذَا أُتِيَ مِنْ قِبَلِ رَأْسِهِ دَفَعَتْهُ تِلَاوَةُ الْقُرْآنِ، وَإِذَا أُتِيَ مِنْ قِبَلِ يَدَيْهِ دَفَعَتْهُ الصَّدَقَةُ، وَإِذَا أُتِيَ مِنْ قِبَلِ رِجْلَيْهِ دَفَعَهُ مَشْيُهُ إِلَى الْمَسْجِدِ. ([13])

فرمود: هنگامی که بدن مرده را در قبر قرار دهند، چنانچه عذاب از بالای سر بخواند وارد شود تلاوت قرآنش مانع عذاب می گردد و چنانچه از مقابل وارد شود صدقه و کارهای نیک مانع آن می باشد.

و چنانچه از پائین پا بخواند وارد گردد، رفتن به سوی مسجد مانع آن خواهد گشت.

14- قال (صلى الله عليه وآله): عَلَيْكُمْ بِمَكَارِمِ الْأَخْلَاقِ، فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّوَجَلَّ بَعَثَنِي بِهَا، وَإِنَّ مِنْ مَكَارِمِ الْأَخْلَاقِ: أَنْ يَعْفُوَ الرَّجُلُ عَمَّنْ ظَلَمَهُ، وَيُعْطِيَ مَنْ حَرَمَهُ، وَيَصِلَ مَنْ قَطَعَهُ، وَأَنْ يَعُودَ مَنْ لَا يَعُودُهُ. ([14])

فرمود: بر شما باد رعایت مکارم اخلاق، که خداوند مرا بر آن ها مبعوث نمود، و - بعضی از - آن ها عبارتند از:

کسی که بر تو ظلم کند - به جهت غرض شخصی - او را ببخش، کسی که تو را نسبت به چیزی محروم گرداند کمکش نما، با شخصی که با تو قطع دوستی کند رابطه دوستی داشته باش، شخصی که به دیدار تو نیاید به دیدارش برو.

15- قال (صلى الله عليه وآله): مَنْ وَجَدَ كَسْرَةً أَوْ تَمْرَةً فَأَكَلَهَا لَمْ يَفَارِقْ حَوْفَهُ حَتَّى يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُ. ([15])

فرمود: هر کس تکه ای نان یا دانه ای خرما در جانی ببیند، و آن را بردارد و میل کند، مورد رحمت و مغفرت خداوند قرار می گیرد.

16- قال (صلى الله عليه وآله): مَا تَوَاضَعَ أَحَدٌ إِلَّا رَفَعَهُ اللَّهُ. ([16])

فرمود: کسی اظهار تواضع و فروتنی نکرده، مگر آن که خداوند متعال او را رفعت و عزت بخشیده است.

17- قال (صلى الله عليه وآله): مَنْ أَنْظَرَ مُعْسِرًا، كَانَ لَهُ يَوْمَ صَدَقَةٍ. ([17])

فرمود: هر کس بدهکار ناتوانی را مهلت دهد برای هر روزش ثواب صدقه در راه خدا می باشد.

18- قال (صلى الله عليه وآله): مَا مِنْ هُدْهُدٍ إِلَّا وَ فِي جَنَاحِهِ مَكْتُوبٌ بِالسَّرْيَانِيَّةِ «أَلْ مُحَمَّدٌ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ». ([18])

فرمود: هیچ پرنده ای به نام هدهد وجود ندارد مگر آن که روی بال هایش به لغت سریانی نوشته شده است: آل محمد (صلوات الله عليهم اجمعين) بهترین مخلوق روی زمین می باشند.

19- قال (صلى الله عليه وآله): يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ، الصَّابِرُ مِنْهُمْ عَلَى دِينِهِ كَالْقَابِضِ عَلَى الْجَمْرِ. ([19])

فرمود: زمانی بر مردم خواهد آمد که صبر نمودن در برابر مسائل دین - و عمل به دستورات آن - همانند در دست گرفتن آتش گذاخته است.

20- قال (صلى الله عليه وآله): سَيَأْتِي زَمَانٌ عَلَى أُمَّتِي يَفْرُونَ مِنَ الْعُلَمَاءِ كَمَا يَفِرُّ الْغَنَمُ مِنَ الذِّئْبِ، إِبْتِلَاءُ اللَّهِ يَتَلَاةِ أَشْيَاءِ: الْأَوَّلُ: يَرْفَعُ الْبَرَكَةَ مِنْ أَمْوَالِهِمْ، وَ الثَّانِي: سَلَطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا جَائِرًا، وَ الثَّالِثُ: يَخْرُجُونَ مِنَ الدُّنْيَا يَلَا إِيمَانَ. ([20])

فرمود: زمانی بر امت من خواهد آمد که مردم از علماء گریزان شوند همان طوری که گوسفند از گرگ گریزان است، خداوند چنین جامعه ای را به سه نوع عذاب مبتلا می گرداند:

1 - برکت و رحمت خود را از اموال ایشان برمی دارد.

2 - حکمفرمایی ظالم و بی مروت را بر آن ها مسلط می گرداند.

3 - هنگام مرگ و جان دادن، بی ایمان از این دنیا خواهند رفت.

21- قال (صلى الله عليه وآله): الْعَالِمُ بَيْنَ الْجِهَالِ كَالْحَيِّ بَيْنَ الْأَمْوَاتِ، وَإِنَّ طَالِبَ الْعِلْمِ يَسْتَغْفِرُ لَهُ كُلُّ شَيْءٍ حَتَّى حَيْتَانِ الْبَحْرِ، وَ هَوَامُهُ، وَ سُبَاعُ الْبَرِّ وَ أَنْعَامُهُ، فَاطْلُبُوا الْعِلْمَ، فَإِنَّهُ السَّبَبُ بَيْنَكُمْ وَ بَيْنَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ، وَ إِنَّ طَلَبَ الْعِلْمِ قَرِيضَةٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ. ([21])

فرمود: دانشمندی که بین گروهی نادان قرار گیرد همانند انسان زنده ای است بین مردگان، و کسی که در حال تحصیل علم باشد تمام موجودات برایش طلب مغفرت و آمرزش می کنند، پس علم را فرا گیرید چون علم وسیله قرب و نزدیکی شما به خداوند است، و فراگیری علم، بر هر فرد مسلمانی فریضه است.

22- قال (صلى الله عليه وآله): مَنْ زَارَ عَالِمًا فَكَانَتْما زَارَنِي، وَ مَنْ صَافَحَ عَالِمًا فَكَانَتْما صَافَحَنِي، وَ مَنْ جَالَسَ عَالِمًا فَكَانَتْما جَالَسَنِي، وَ مَنْ جَالَسَنِي فِي الدُّنْيَا أَجْلَسَنِي مَعِيَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ. ([22])

فرمود: هر کس به دیدار و زیارت عالم و دانشمندی برود مثل آن است که مرا زیارت کرده، هر که با دانشمندی دست دهد و مصافحه کند مثل آن که با من مصافحه نموده، هر شخصی همنشین دانشمندی گردد مثل آن است که با من مجالست کرده، و هر که در دنیا با من همنشین شود، در آخرت همنشین من خواهد گشت.

23- قال (صلى الله عليه وآله): مَنْ تَزَوَّجَ امْرَأَةً لِمَالِهَا وَ كَلَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ، وَ مَنْ تَزَوَّجَهَا لِجَمَالِهَا رَأَى فِيهَا مَا يَكْرَهُ، وَ مَنْ تَزَوَّجَهَا لِذِيهَا جَمَعَ اللَّهُ لَهُ ذَلِكَ. ([23])

فرمود: هر کس زنی را به جهت ثروتش ازدواج کند خداوند او را به همان واگذار می نماید، و هر که با زنی به جهت زیبایی و جمالش ازدواج کند خوشی نخواهد دید، و کسی که با زنی به جهت دین و ایمانش تزویج نماید خداوند خواسته های او را

تأمین می گرداند.

24. قَالَ (صلى الله عليه وآله): مَنْ قَلَّ طَعَامُهُ، صَحَّ بَدَنُهُ، وَ صَفَا قَلْبُهُ، وَ مَنْ كَثُرَ طَعَامُهُ سَقَمَ بَدَنُهُ وَ قَسَا قَلْبُهُ. ([24])
فرمود: هر که خوراکش کمتر باشد بدنش سالم و قلبش با صفا خواهد بود، و هر کس خوراکش زیاد باشد امراض جسمی بدنش و کدورت، قلبش را فرا خواهد گرفت.

25. قَالَ (صلى الله عليه وآله): لَا تُشْبِعُوا، قَيْطُفًا نُورَ الْمَعْرِفَةِ مِنْ قُلُوبِكُمْ. ([25])
فرمود: شکم خود را از خوراک سیر و پر مگردانید، چون که سبب خاموشی نور عرفان و معرفت - در افکار و - قلب هایتان می گردد.

26. قَالَ (صلى الله عليه وآله): مَنْ تَوَلَّى عَمَلًا وَ هَوِيَ لِمَا لَيْسَ لَهُ يَأْهَلُ، فَلَيْتَبَوَّءَ مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ. ([26])
فرمود: هر که ریاست و مسئولیتی را بپذیرد و بداند که اهلیت آن را ندارد، - در قبر و قیامت - جایگاه او پر از آتش خواهد شد.

27. قَالَ (صلى الله عليه وآله): إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَيُبْغِضُ الْمُؤْمِنَ الضَّعِيفَ الَّذِي لَا دِينَ لَهُ، وَ مَا الْمُؤْمِنُ الضَّعِيفُ الَّذِي لَا دِينَ لَهُ؟ قَالَ: الَّذِي لَا يَنْهَى عَنِ الْمُتَنَكَّرِ. ([27])
فرمود: همانا خداوند دشمن دارد آن مؤمنی را که ضعیف و بی دین است، سؤال شد:

مؤمن ضعیف و بی دین کیست؟ پاسخ داد: کسی که نهی از منکر و جلوگیری از کارهای زشت نمی کند.

28. قَالَ (صلى الله عليه وآله): صَدَقَةُ السَّرِّ تَطْفِئُ الْخَطِيئَةَ، كَمَا تَطْفِئُ الْمَاءُ النَّارَ، وَ تَدْفَعُ سَبْعِينَ بَابًا مِنَ الْبَلَاءِ. ([28])
فرمود: صدقه ای که محرمانه و پنهانی داده شود سبب پاکی گناهان می باشد، همان طوری که آب، آتش را خاموش می کند، همچنین صدقه هفتاد نوع بلا و آفت را بر طرف می نماید.

29. قَالَ (صلى الله عليه وآله): عَجِبْتُ لِمَنْ يَحْتَمِي مِنَ الطَّعَامِ مَخَافَةَ الدَّاءِ، كَيْفَ لَا يَحْتَمِي مِنَ الذُّنُوبِ، مَخَافَةَ النَّارِ. ([29])
فرمود: تعجب دارم از کسانی که نسبت به خورد و خوراک خود اهمیت می دهند تا مبادا مریض شوند ولیکن اهمیتی نسبت به گناهان نمی دهند و باکی از آتش سوزان جهنم ندارند.

30. قَالَ (صلى الله عليه وآله): حُبُّ الْجَاهِ وَ الْمَالِ يُنْبِتُ الْبَغَاءَ فِي الْقَلْبِ، كَمَا يُنْبِتُ الْمَاءُ الْبَقْلَ. ([30])
فرمود: علاقه نسبت به ریاست و ثروت سبب روئیدن نفاق در قلب و درون خواهد شد، همان طوری که آب و باران سبب روئیدن سبزیجات می باشند.

31. قَالَ (صلى الله عليه وآله): مَنْ أَصَابَ مِنْ إِمْرَأَةٍ نَظْرَةً حَرَامًا، مَلَأَ اللَّهُ عَيْنِيهِ نَارًا. ([31])

فرمود: هرکس نگاه حرامی به زن نامحرمی بیفکند، خداوند چشم های او را پر از آتش می گرداند.

32. قَالَ (صلى الله عليه وآله): حَسِنُوا أَخْلَاقَكُمْ، وَ أَلْطِفُوا جِيرَانَكُمْ، وَ أَكْرَمُوا نِسَائِكُمْ، تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ يَغْيَرُ حِسَابَ. ([32])
فرمود: رفتار و اخلاق خود را نیکو سازید، نسبت به همسایگان با ملاطفت و محبت برخورد نمائید، زنان و همسران خود را گرامی دارید تا بدون حساب وارد بهشت گردید.

33. قَالَ (صلى الله عليه وآله): الْمَرْءُ عَلَى دِينِ خَلِيلِهِ، فَلْيَنْظُرْ أَحَدَكُمْ مَنْ يُخَالِطُ. ([33])
فرمود: انسان بر روش و اخلاق دوستش پرورش می یابد و شناخته می شود، پس متوجه باشید با چه کسی دوست و همنشین می باشید.

34. قَالَ (صلى الله عليه وآله): الْأَصْدَقَةُ يَعْشُرُ، وَ الْقَرْضُ يَنْمَائِيَّةٌ عَشْرَ، وَ صِلَةُ الرَّحِمِ بِأَرْبَعَةٍ وَ عِشْرِينَ. ([34])
فرمود: پاداش و ثواب دادن صدقه ده برابر درجه، و دادن قرض الحسنه هیجده درجه، و انجام صله رحم بیست و چهار درجه افزایش خواهد داشت.

35. قَالَ (صلى الله عليه وآله): لَا يَمْرُضُ مُؤْمِنٌ وَ لَا مُؤْمِنَةٌ إِلَّا حَطَّ اللَّهُ بِهِ خَطَايَاهُ. ([35])

فرمود: هیچ مؤمن و مؤمنه ای مریض نمی گردد مگر آن که خطاها و لغزش هایش پاک و بخشوده می شود.

36. قَالَ (صلى الله عليه وآله): مَنْ وَقَرَ ذَا شَبِيَّةٍ فِي الْأِسْلَامِ أَمَّنَهُ اللَّهُ مِنْ فَرَعِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ. ([36])
فرمود: هر کس بزرگ سال مسلمانی را گرامی دارد و احترام نماید، خداوند او را در قیامت از سختی ها و مشکلات در امان می دارد.

37. قَالَ (صلى الله عليه وآله): كُلُّ عَيْنٍ بَأْكِيَّةٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا ثَلَاثَ أَعْيُنَ: عَيْنٌ بَكَتْ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ، وَ عَيْنٌ غَضَّتْ عَنْ مَحَارِمِ اللَّهِ، وَ عَيْنٌ بَاتَتْ سَاهِرَةً فِي سَبِيلِ اللَّهِ. ([37])

فرمود: تمامی چشم ها در روز قیامت گریانند، مگر سه دسته:

1 - آن چشمی که به جهت خوف و ترس از عذاب خداوند گریه کرده باشد.

2 - چشمی که از گناهان و موارد خلاف بسته و نگاه نکرده باشد.

3 - چشمی که شیها در عبادت و بندگی خداوند متعال بیدار بوده باشد.

38. قَالَ (صلى الله عليه وآله): سَادَةُ النَّاسِ فِي الدُّنْيَا الْأَسْخِيَاءُ، سَادَةُ النَّاسِ فِي الْآخِرَةِ الْأَتْقِيَاءُ. ([38])

فرمود: سرور و سید مردم در دنیا افراد سخاوتمند خواهند بود، و سید و سرور انسان ها در قیامت پرهیزکاران می باشند.

39. قَالَ (صلى الله عليه وآله): وَ عَطْنِي جِبْرَيْلُ (عَلَيْهِ السَّلَامُ): يَا مُحَمَّدُ، أَحَبُّ مَنْ شِئْتَ فَإِنَّكَ مُفَارِقُهُ، وَ أَعْمَلُ مَا شِئْتَ فَإِنَّكَ مُلَاقِيهِ. ([39])

فرمود: جبرئیل مرا موعظه و نصیحت کرد: یا هر کس که خواهی دوست باش، بالأخره بین تو و او جدائی خواهد افتاد. هر چه خواهی انجام ده، ولی بدان نتیجه و پاداش آنرا خواهی گرفت.

40- قال (صلى الله عليه وآله): أَوْصَانِي رَبِّي بِتَسْبُعٍ: أَوْصَانِي بِالْإِخْلَاصِ فِي السَّيْرِ وَالْعَلَانِيَةِ، وَالْعَدْلِ فِي الرِّضَا وَالْعَضْبِ، وَالْقَصْدِ فِي الْفَقْرِ وَالْإِغْنَى، وَ أَنْ أَعْفُوَ عَمَّنْ ظَلَمْتَنِي، وَ أَعْطِيَّ مَنْ حَرَمْتَنِي، وَ أَصِلَ مَنْ قَطَعْتَنِي، وَ أَنْ يَكُونَ صُمْتِي فِكْرًا، وَ مَنْطِقِي ذِكْرًا، وَ نَظْرِي عِبْرًا. ([40])

فرمود: پروردگار متعال، مرا به 9 چیز سفارش نمود: اخلاص در آشکار و پنهان، دادگری در خوشنودی و خشم، میانه روی در نیاز و توانمندی، بخشیدن کسی که در حق من ستم روا داشته است، کمک به کسی که مرا محروم گردانده، دیدار خویشاوندانی که با من قطع رابطه نموده اند، و این که خاموشیم اندیشه و سخنم، یادآوری خداوند؛ و نگاهم عبرت و پند باشد.

پاورقیها:

- [1] - وسائل الشیعة: ج 4، ص 30، ح 4431.
- [2] - عقاب الأعمال: ص 343، س 14، وسائل الشیعة: ج 5، ص 201، ح 6328.
- [3] - وسائل الشیعة: ج 4، ص 31، ح 4434.
- [4] - تأویل الآيات الظاهرة: ص 549، س 5؛ و تفسیر البرهان: ج 4، ص 184، س 26.
- [5] - أمالی طوسی: ج 2، ص 142، بحار الأنوار: ج 74، ص 80، ح 3.
- [6] - محاسن برقی: ص 593، ح 110، بحار: ج 63، ص 398، ح 20.
- [7] - من لا یحضره الفقیه: ج 4، ص 353، ح 5762 چاپ جامعه مدرسین.
- [8] - أمالی طوسی: ج 1، ص 158، بحار الأنوار: ج 10، ص 368، ح 15.
- [9] - أمالی طوسی: ج 1، ص 13، بحار الأنوار: ج 70، ص 373، ح 7.
- [10] - أمالی طوسی: ج 1، ص 87، بحار الأنوار: ج 90، ص 291، ح 11.
- [11] - أمالی طوسی: ج 1، ص 219، بحار الأنوار: ج 73، ص 4، ح 13.
- [12] - أمالی طوسی: ج 1، ص 157، بحار الأنوار: ج 93، ص 177، ح 8.
- [13] - مسکن الفؤاد شهید ثانی: ص 50، س 1.
- [14] - أمالی طوسی: ج 2، ص 92، بحار الأنوار: ج 66، ص 375، ح 24.
- [15] - أمالی صدوق: ص 246، ح 14، بحار الأنوار: ج 63، ص 430، ح 12.
- [16] - أمالی طوسی: ج 1، ص 56، بحار الأنوار: ج 72، ص 120، ح 7.
- [17] - أعیان الشیعة: ج 1، ص 305، بحار الأنوار: ج 100، ص 151، ح 17.
- [18] - أمالی طوسی: ج 1، ص 360، بحار الأنوار: ج 27، ص 261، ح 2.
- [19] - أمالی طوسی: ج 2، ص 92، بحار الأنوار: ج 28، ص 47، ح 9.
- [20] - مستدرک الوسائل: ج 11، ص 376، ح 13301.
- [21] - بحار الأنوار: ج 1، ص 172، ح 25.
- [22] - مستدرک الوسائل: ج 17، ص 300، ح 21406.
- [23] - تهذیب الأحکام: ج 7، ص 399، ح 5.
- [24] - تنبیه الخواطر، معروف به مجموعه ورام: ص 548، بحار الأنوار: ج 59، ص 268، ح 53.
- [25] - مستدرک الوسائل: ج 16، ص 218، ح 19646.
- [26] - تاریخ الإسلام: ج 120.101، ص 285.
- [27] - وسائل الشیعة: ج 16، ص 122، ح 21139.
- [28] - مستدرک الوسائل: ج 7، ص 184، ح 7984.
- [29] - بحار الأنوار: ج 70، ص 347، ح 34.
- [30] - تنبیه الخواطر، معروف به مجموعه ورام: ص 264.
- [31] - مستدرک الوسائل: ج 14، ص 270، ح 16685.
- [32] - أعیان الشیعة: ج 1، ص 301.
- [33] - أمالی طوسی: ج 2، ص 132، بحار الأنوار: ج 71، ص 192، ح 12.
- [34] - مستدرک الوسائل: ج 7، ص 194، ح 8010.
- [35] - جامع الأحادیث: ج 3، ص 89، ح 35، مستدرک الوسائل: ج 2، ص 66، ح 1422.
- [36] - کافی: ج 2، ص 658، ح 3، بحار الأنوار: ج 7، ص 302، ح 53.
- [37] - ثواب الأعمال: ص 211، ح 1، بحار الأنوار: ج 46، ص 100، ح 88.
- [38] - أعیان الشیعة: ج 1، ص 302، بحار الأنوار: ج 68، ص 350، ح 1.
- [39] - أمالی طوسی: ج 2، ص 203، بحار الأنوار: ج 68، ص 188، ح 54.
- [40] - أعیان الشیعة، ج 1، ص 300، بحار الأنوار: ج 74، ص 139، ضمن ح 1.

منبع: سایت اندیشه قم